В огороді хмелинонька
Грядки устилає;
Промеж людьми дівчинонька
О, горько ридає.

Що ж хмелина зелененька,
Що не в’ється вгору?
Що ж дівчина молоденька
Проклинає долю?

Як хмелині вгору виться —
Тичини немає!
Як дівчині не журиться —
Козак покидає!